



Socialdepartementet

**Remissyttrande över slutbetänkandet Rättssäker
samhällsvård för barn och unga (SOU 2026:8), S2026/00236**

Förvaltningsrätten i Luleå kan inledningsvis konstatera att frågor om hanteringen av LVU-mål är föremål för flera utredningar och förslag. Många av dessa är närliggande och berör delvis samma frågor som de som behandlas i detta betänkande. Detta gör att förslagen i betänkandet är svåra att ta ställning till utan att samtidigt ha kunskap om hur övriga förslagna förändringar av LVU-bestämmelserna slutligt kommer att bli, exempelvis de förslag som finns i lagrådsremissen För barns rättigheter och trygghet – en ny lag för omhändertagande för vård av barn och unga, S 2025/02039, som förvaltningsrätten tidigare besvarat och haft synpunkter på.

Med det sagt vill domstolen dock framhålla följande.

Förvaltningsrätten tillstyrker den del av förslagen som rör ökat inslag av utredning och sakkunskap hos socialnämnderna. Det är av vikt att socialnämnderna i sina utredningar får tillgång till nödvändigt underlag från andra myndigheter och att ansökan till domstol innehåller såväl läkarintyg som andra intyg/yttranden som behövs för att bedöma den unges behov av vård. I dagens läge saknas ofta läkarintyg.

Däremot ställer sig förvaltningsrätten mer tveksam till behovet av att särskilt reglera att domstol vid behov ska hämta in ett skriftligt yttrande från sakkunnig eller höra sakkunnig vid muntlig förhandling rörande

LVU. Redan idag är det lagligt möjligt att vidta dessa åtgärder och förvaltningsrätten har svårt att se att en särskild reglering härom kan överväga de kostnader och den tidsutdräkt i målen som detta med säkerhet kommer att innebära. Att i stället stärka socialnämndens utredningsmöjligheter enligt det ovan sagda ligger också betydligt bättre i linje med grundtanken att tyngdpunkten i utredningen ska ligga hos socialnämnderna, inte domstolen.

Förvaltningsrätten avstyrker förslaget att ett omhändertagande för vård enligt 3 § LVU ska underställas förvaltningsrättens prövning var sjätte månad. Prövningen framstår som onödig m h t den möjlighet som redan idag finns att få till stånd en domstolsprövning av sådana beslut och skulle med säkerhet innebära en kraftig fördyring och en avsevärt ökad arbetsbörda för hanteringen av LVU-mål hos förvaltningsrätterna. Det kan inte nog understrykas att kostnaderna och den förlängda tid för varje LVU-mål som detta kommer att innebära, inte är tillräckligt belysta.

Förvaltningsrätten instämmer i bedömningen att sakkunniga ledamöter inte bör införas i rätten och att åklagare inte bör kunna fatta beslut om omedelbart omhändertagande.

För Förvaltningsrätten i Luleå

Victoria Bäckström

Lagman